

## Un any més, la Marató de TV3

Dg, 18/12/2011 per Antoni Nello

[Coses que passen](#)

Torna el Nadal, i amb ell La Marató de TV3, ja en la seva vintena edició, dedicada aquest any a la regeneració i trasplantament d'òrgans i teixits.

Segueixo pensant que aquesta proposta és positiva, que genera complicitat social i fa aflorar el millor de la ciutadania, allunyant-nos de l'estereotip del ciutadà individualista i egoista. Y segueixo pensant que és una proposta significativa, mostrant la confiança del ciutadà en una institució i en els seus canals de distribució de l'ajut, així com en l'eficàcia amb el que aquest serà tractat per les entitats que en són beneficiades.

El caràcter positiu i significatiu d'aquesta proposta ens hauria de fer reflexionar força, especialment en aquest temps de crisi econòmica i política, però també de crisi social, de desconfiança i indignació davant tantes i tantes institucions, partits i persones.

La grata sorpresa i bona notícia que ens ofereix La Marató és que el ciutadà és molt més savi del que es pensa comunament. D'una saviesa que no necessàriament és il·lustració, sinó sentit comú.

El sentit comú de saber-se especialment vinculat, per estricta humanitat, amb aquells que són més febles i que més pateixen, els malalts, els exclosos, els pobres, els nens, els desnonats de les seves llars, els que ha perdut el seu treball. El sentit comú de saber comprometre's, amb un petit o gran esforç, quan la tasca que es proposa és assenyada i necessària per al major bé de tots, per evitar aquesta fractura social de la que tant s'omplen la boca els polítics sense que sapiguem ben bé com l'impedeixen. El sentit comú de delegar en qui es confia, renunciant al protagonisme en vistes a l'eficàcia.

Cóm s'aprofita el sentit comú? La qüestió, en sanitat, en educació, en polítiques socials, és la de saber explicar bé les coses, el que anomenen "fer pedagogia", mostrant la urgència de satisfer una necessitat bàsica del ciutadà desemparat, així com els recursos dels que realment es disposa per assolir aquest fi. La qüestió, també, és la de convèncer-nos de que s'actua eficaçment, sense dilacions ni desviaments. La qüestió és, en definitiva, generar aquella empatia i aquella confiança ciutadana que La Marató de TV3 ha sabut conquerir any rere any.

I jo em pregunto, sense tenir respostes clares, com malbaratem aquesta empatia envers les necessitats, i aquesta confiança envers les institucions, al llarg de l'any. Perquè només des de l'empatia i la confiança es poden demanar esforços als ciutadans.